

Vypravěno

dne 29. 7. 2016

PŘÍLOHA

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 186/2013 Sb.

prac. č.: 0801r

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 3. 8. 2016
podpis: Sieklířová

V Praze dne 27. července 2016
Č.j.: MV-83393-4/VS-2016

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako příslušný správní orgán podle § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podal nar. 10. 10. 1980 Hai Hung - Vietnam, státní občan Vietnamu, trvale byt (dále jen „žadatel“), rozhodnutí odboru všeobecné správy Ministerstva vnitra, (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 3. 5. 2016, č. j.: VS-9830/835.3/2-2014, jímž nebylo podle § 11 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), vyhověno žádosti žadatele o udělení státního občanství České republiky, a rozhodl **t a k t o** :

Podle § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **z a m í t á**.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Dne 20. 10. 2014 podal žadatel prostřednictvím Krajského úřadu Plzeňského kraje žádost o udělení státního občanství České republiky. Ministerstvu vnitra byla předmětná žádost doručena dne 6. 11. 2014. Žadatel žije v České republice se svou manželkou a dvěma nezletilými dětmi, všichni státní občané Vietnamu. Trvalý pobyt na území České republiky byl žadateli povolen ode dne 18. 9. 2007 za účelem ostatní, a to po předchozím pobytu na území České republiky na základě udělení dlouhodobého víza nad 90 dní ode dne 2. 4. 2002 do 1. 4. 2005 a povolení k dlouhodobému pobytu ode dne 2. 4. 2005 do 17. 9. 2007.

II.

Ministerstvo vnitra žádost žadatele posoudilo v návaznosti na naplnění podmínek pro udělení státního občanství České republiky podle § 13 a § 14 zákona o státním občanství České republiky, přičemž po komplexním zvážení všech podkladů žádosti žadatele nevyhovělo. Ministerstvo vnitra uvedlo, že žadatel nespĺňuje podmínku podle § 14 odst. 6 zákona o státním občanství České republiky, když bylo zjištěno, že žadatel jako samoplátce pojistného, zařazený zdravotní pojišťovnou v kategorii osob samostatně výdělečně činných, opakovaně po rozhodnou dobu tří let před podáním žádosti včas a ve stanovené výši nehradil pojistné na veřejné zdravotní pojištění, kdy v roce 2011 v měsících října až prosince pojistné na veřejné zdravotní pojištění nehradil vůbec a dluh ve výši 13.360 Kč vzniklý i za předcházející období uhradil až v roce 2012 dvěma jednorázovými platbami, v roce 2014 opět jednorázově uhrazoval dluh ve výši 1.097 Kč, 672 Kč a 336 Kč, přičemž poté na placení pojistného na veřejné zdravotní pojištění zcela rezignoval a konečný dluh v částce 5.116 Kč zaplatil dne 15. 12. 2015. Přitom současně uhrazoval také sankční penále. K tomu Ministerstvo

vnitru dodalo, že žadateli tuto podmínku neprominulo, neboť k nerespektování zákonných povinností žadatelem v oblasti veřejného zdravotního pojištění docházelo opakovaně v různých obdobích a vzhledem k jeho dosavadní platební morálce nelze u žadatele předpokládat, že si své povinnosti bude řádně plnit v budoucnu jako český občan (blíže viz rozhodnutí Ministerstva vnitra).

III.

Proti shora uvedenému rozhodnutí Ministerstva vnitra podal žadatel včasný rozklad, v němž úvodem konstatoval, že dle jeho názoru všechny podmínky, které stanoví zákon o státním občanství České republiky pro udělení českého státního občanství, splnil. Přesto nebylo jeho žádosti vyhověno, kdy v tomto ohledu považuje napadené rozhodnutí Ministerstva vnitra za nesprávné, rozporné, nepřezkoumatelné a nezákonné.

Ministerstvo vnitra pak v napadeném rozhodnutí uvádí, že žadatel splnil všechny podmínky pro udělení státního občanství České republiky, kromě jediné podmínky uvedené v § 14 odst. 6 zákona o státním občanství České republiky. K tomu žadatel v rozkladu namítl, že i když se částečně dostal do prodlení s placením pojistného na veřejné zdravotní pojištění, tak vždy svoje povinnosti na tomto úseku splnil, včetně uloženého sankčního penále. Dle vyjádření žadatele se pak jednalo většinou o úhradu téměř bagatelních částek (např. 672 Kč, 336 Kč či 872 Kč). Překročení lhůty splatnosti v několika případech či uhrazení pojistného vcelku za určité období pak bylo dle tvrzení žadatele způsobeno pochybnostmi a nejasnostmi, zda je vůbec plátcem pojistného na veřejné zdravotní pojištění, když byl na rodičovské dovolené a pečoval o malé děti, přestože byl současně evidovaný v živnostenském rejstříku a v malé míře podnikal. V této souvislosti žadatel poznamenal, že toto již vysvětloval v žádosti o prominutí splnění podmínky podle § 14 odst. 6 zákona o státním občanství České republiky. Dle názoru žadatele však podstatné je, že podle potvrzení Všeobecné zdravotní pojišťovny a jejích registračních údajů za období 2007 - 2015 byl v pojistném vztahu od data povolení k trvalému pobytu a že nemá momentálně splatný nedoplatek pojistného ani penále na veřejné zdravotní pojištění. Dle názoru žadatele pak Ministerstvo vnitra v napadeném rozhodnutí nikterak nevysvětluje, proč dílčí nedoplatky na pojistném na veřejné zdravotní pojištění, které byly doplacený dodatečně, či nerovnoměrné rozvržení odvodu pojistného hodnotí jako závažný způsob porušení povinností, když ostatní povinnosti splnil beze zbytku, což zakládá nepřezkoumatelnost rozhodnutí.

Žadatel v rozkladu brojí dále proti závěru a - slovy žadatele - neodůvodněným predikcím Ministerstva vnitra, že vzhledem k dosavadní platební morálce nebude plnit své povinnosti jako český občan. Přitom se správní orgán prvního stupně v této souvislosti odvolává na dluh, který žadateli vznikl na platbách pojistného na veřejné zdravotní pojištění již před delší dobou v roce 2011, který však již dávno splatil. Dle názoru žadatele, pokud Ministerstvo vnitra hodnotilo porušení povinností na úseku veřejného zdravotního pojištění jako závažné, bylo namíště splnění této podmínky žadateli prominout postupem podle § 15 odst. 4 zákona o státním občanství České republiky, neboť včasným doplacením všech nedoplatků a momentálním stavem bezdlužnosti žadatel odstranil jakékoliv škodlivé následky svého jednání. K tomu žadatele dodal, že zákon o státním občanství České republiky sice stanoví omezující podmínku pro dobu, po kterou lze nesplnění podmínky brát

do úvahy, ovšem v případě bagatelního porušení je o to důležitější správní uvážení s pečlivým zhodnocením závažnosti a doby, kdy se určité jednání událo a jaké byly jeho následky. Jistě není v souladu se smyslem a účelem zákona o státním občanství České republiky, aby jakékoliv porušení některé z podmínek pro udělení českého státního občanství na dlouho dobu nebo téměř úplně vyloučilo žadatele z možnosti úspěšně žádat o státní občanství České republiky. Ve vztahu k výše uvedenému žadatel proto závěrem navrhl, aby bylo jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky vyhověno.

IV.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Ministr vnitra je se zřetelem k závěru rozkladové komise toho názoru, že v daném případě nelze než ve shodě se závěry Ministerstva vnitra konstatovat, že žadatel nesplnil podmínku podle § 14 odst. 6 zákona o státním občanství České republiky. Jak vyplývá ze spisového materiálu (konkrétně z výpisu Všeobecné zdravotní pojišťovny o vyúčtování pojistného na veřejné zdravotní pojištění za období 1. 10. 2011 - 16. 12. 2015), žadatel v rozhodném období posledních tří let předcházejících dni podání žádosti, opakovaně neplatil pojistné na veřejné zdravotní pojištění včas a řádně, za což mu bylo rovněž opakovaně vyměřeno i penále. Vykázané nedoplatky na pojistném na veřejné zdravotní pojištění pak byly nikoliv zanedbatelné výše, jak vyplývá z rozpisu vyúčtování.

S ohledem na právě uvedené ministr vnitra považuje námitku žadatele, že splnil všechny podmínky pro udělení státního občanství České republiky, za neopodstatněnou. Stejně tak nelze připustit námitku žadatele, že vykázané nedoplatky včetně uloženého sankčního penále byly bagatelní výše, jak žadatel v rozkladu poukazuje. Žadatel v této souvislosti účelově zmínil pouze některé nedoplatky (ve výši 672 Kč a 336 Kč), které mu vznikly v důsledku neuhrazení pojistného, a to za období července, srpna a září 2014, a penále (ve výši 872 Kč), které mu bylo vyměřeno za rok 2011. Ministr vnitra však uvádí, že z předloženého přehledu vyúčtování pojistného je patrné, že se nejednalo pouze o tyto nedoplatky, když v dalších obdobích, jež byla posuzována z hlediska splnění podmínky podle § 14 odst. 6 zákona o státním občanství České republiky, byly žadateli vykázány další nedoplatky, které dosahovaly výše 13.360 Kč, 1.097 Kč či 5.116 Kč, jak ostatně konstatoval také správní orgán prvního stupně v napadeném rozhodnutí. K tomu pak bylo vyměřeno také penále. Ve světle těchto skutečností tak námitka žadatele o bagatelní výši nedoplateků na pojistném na veřejné zdravotní pojištění neobstojí.

Tvrzení žadatele, že podstatná je skutečnost, že je s Všeobecnou zdravotní pojišťovnou v pojistném vztahu od data povolení k trvalému pobytu a že momentálně nemá splatný nedoplatek na pojistném na veřejné zdravotní pojištění, ministr vnitra nemůže přisvědčit. Ministr vnitra uvádí, že pro posouzení splnění podmínky podle § 14 odst. 6 zákona o státním občanství České republiky, pokud se týká dodržování právních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění, je rozhodné to, zda bylo pojistné na veřejné zdravotní pojištění ve sledovaném období hrazeno

včas a řádně, což dokládá přehled vyúčtování. Samotné potvrzení, že je žadatel pojištěn u příslušné zdravotní pojišťovny ode dne povolení k trvalému pobytu a že momentálně nemá splatný nedoplatek na pojistném, je z hlediska prokázání splnění podmínky podle § 14 odst. 6 zákona o státním občanství České republiky nedostačující, neboť tyto skutečnosti bez dalšího neposkytují dostatečné podklady pro závěr o řádném dodržování termínů jednotlivých plateb pojistného v rozhodném období. Stejně tak žadatelem zmiňované dodatečné plnění povinností spočívající v uhrazení vzniklých nedoplatků a penále nelze při posouzení splnění této podmínky jakkoliv zohlednit, neboť následná náprava nežádoucího stavu neovlivní fakt, že žadatel pojistné na veřejné zdravotní pojištění původně nehradil včas a řádně.

Pokud žadatel v rozkladu namítá nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí Ministerstva vnitra s tím, že v něm nebylo uvedeno, proč bylo jeho jednání hodnoceno jako závažné porušení povinností na úseku veřejného zdravotního pojištění, ministr vnitra konstatuje, že z napadeného rozhodnutí Ministerstva vnitra jsou tyto důvody naopak zřejmé. Ministerstvo vnitra jasně uvedlo, že závažnost žadatelova jednání spatřuje především v tom, že k nerespektování zákonných povinností docházelo opakovaně, přitom vzniklé nedoplatky byly nemalé výše.

Ministr vnitra v této souvislosti také přezkoumal závěr Ministerstva vnitra o neprominutí splnění této podmínky žadateli podle § 15 odst. 4 zákona o státním občanství České republiky, přičemž se plně ztotožnil se závěry Ministerstva vnitra. Ministr vnitra je toho názoru, že v daném případě není dán důvod pro prominutí splnění podmínky podle § 14 odst. 6 zákona o státním občanství České republiky žadateli. K námitce žadatele týkající se aplikace § 15 odst. 4 zákona o státním občanství České republiky ministr vnitra upozorňuje, že na prominutí splnění podmínky stanovené v § 14 odst. 6 zákona o státním občanství České republiky není právní nárok. Pokud žadatel v této souvislosti argumentuje uhrazením vzniklých nedoplatků a momentálním stavem bezdlužnosti s tím, že odstranil jakékoliv škodlivé následky svého jednání, ministr vnitra uvádí, že žadatelem tvrzené momentální uhrazení vzniklých nedoplatků nemá samo o sobě dostatečnou relevanci pro prominutí splnění této podmínky, resp. není dostatečnou zárukou, že nadále bude své povinnosti na úseku veřejného zdravotního pojištění plnit řádně a včas, aby již ke vzniku nedoplatků nadále nedocházelo, když s ohledem na skutková zjištění je evidentní, že mu nedoplatky na pojistném na veřejné zdravotní pojištění včetně vyměřeného penále vznikaly opakovaně v průběhu rozhodného období a tyto pak opakovaně dodatečně vyrovnával. Dle názoru ministra vnitra je žadateli nutno poskytnout více času, aby prokázal, že je schopen své povinnosti na úseku veřejného zdravotního pojištění řádně plnit. Úvahu Ministerstva vnitra stran nepříznivé platební morálky žadatele jako českého občana ministr vnitra pak považuje za zcela adekvátní, mající oporou v doložených podkladech. Pokud Ministerstvo vnitra v této souvislosti poukázalo na platební morálku žadatele mimo jiné v roce 2011, neshledal v tom ministr vnitra pochybení, když rok 2011 náleží do rozhodného období tří let před podáním žádosti o udělení státního občanství České republiky, v rámci něhož se splnění podmínky podle § 14 odst. 6 zákona o státním občanství České republiky posuzuje.

Ministr vnitra dále dodává, že skutečnost, že si žadatel nebyl zcela jistý své povinnosti hradit pojistné na veřejné zdravotní pojištění za situace, kdy je na rodičovské dovolené a současně je veden v živnostenském rejstříku a v malé míře

podniká, jde spíše k tíži žadatele a prokazuje neznalost právních předpisů České republiky. Nad to, pokud si žadatel nebyl jistý, jak sám uvádí, mohl se v této věci informovat u své pojišťovny. Nicméně z přehledu vyúčtování vyplývá, že žadatel i přes své zmiňované pochybnosti některé platby pojistného na veřejné zdravotní pojištění uskutečnil, resp. po určité období (kdy byl stále na rodičovské dovolené) dokonce hradil platby pojistného včas, přičemž poté na hrazení pojistného zcela rezignoval. Za situace, kdy byl tedy žadatel po určité období, kdy byl na rodičovské dovolené, schopen hradit pojistné včas, je pozoruhodné, že v dalších obdobích u něho v oprávněnosti plateb pojistného převládala nejistota, a proto platby uskutečňoval se zpožděním.

Ministr vnitra konstatuje, že v postupu Ministerstva vnitra při vyřízení věci neshledal pochybení, jež by mohlo vést ke zrušení napadeného rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 3. 5. 2016, a proto na návrh rozkladové komise rozhodl o zamítnutí rozkladu.

P o u ě n í: Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s § 152 odst. 4 správního řádu nelze dále odvolat.

minist/vnitra

